

Weergaveproblemen? Open deze e-mail in je webbrowser.

Nieuwsbrief-Plus Remonstranten Den Haag e.o. 14 december 2023 - 4 januari 2024 (kersteditie)

Agenda

Vrijdag 15 dec, 12.00 uur, Adventsmiddag (inloop vanaf 11.30 uur)

Zondag 17 dec, 10.30 uur, kerkdienst met voorganger ds. Leonie van Staveren

Zondag 24 december, 10.30 uur, **geen kerkdienst**

Zondag 24 december, 21.00 uur, Kerstavonddienst met voorganger ds. Reinhold Philipp

Maandag 25 december, 10.30 uur, Kerstdienst met voorganger ds. Antje van der Hoek

Zondag 31 december, 10.30 uur, Oudejaarsdienst met voorganger ds. Reinhold Philipp

Van de Redactie

Door: Peter Kelderman

Wij van de redactie hebben met veel plezier aan deze kersteditie van de Nieuwsbrief-Plus gewerkt. We hopen dat u ook veel genoeg beleeft aan het lezen van de diverse teksten en het beluisteren van de 'links' naar niet zo bekende kerstliederen uit Europa, in mijn rubriek 'Religie-impressies wereldwijd'.

In 'Uit de kerkenraad' doet Betty Renssen verslag van de opbrengst van de recent aangebrachte zonnepanelen. Ook geeft zij informatie over de komende kerstdiensten.

De collectes zijn in deze periode bestemd voor 'Musicians without borders' en 'Aandachtscentrum Den Haag'. Ter herinnering: de jaarlijkse adventsmiddag vindt op vrijdag 15 december plaats.

Ds. Antje van der Hoek belicht de kerstverhalen uit de Bijbel, en vertelt ook over andere, zoals het 'Nijntje kerstverhaal'. Op het internet vonden we een mooi kerstverhaal uit Noorwegen, over een herder op weg naar de stal in Bethlehem.

De werkgroep 'Groene kerk, groen geloven' ontving een mooie bijdrage van Tiny Brunott, over 'Grootouders voor het klimaat'. De twee gedichten van Ingrid de Bonth vinden we goed passen in deze kersttijd.

Jacques Zwaan bespreekt het boek 'De leegte voorbij', dat ook in Antje van der Hoeks Overdenking ter sprake kwam. Deze Nieuwsbrief-Plus wordt besloten met 'Kerk in Den Haag' en 'Kanselbloemen en kaarten'.

Hans, Miriam en ik, van de redactie, wensen u een fijne kersttijd en een goed 2024 toe.

Uit de kerkenraad

Door: Betty Renssen

Naar aanleiding van vragen in de Algemene Vergadering, is een uitgebreide toelichting op de begroting van de Diaconie ontvangen, die als Appendix meegestuurd zal worden bij de stukken van de Algemene Vergadering in mei 2024. En n.a.v. de vraag over de opbrengst van de zonnepanelen, heeft onze penningmeester uitgerekend dat 6000 KWh een bedrag van € 2.680,00 heeft opgeleverd.

Na Sinterklaas is onze kerstkaart door de contactleden opgehaald en inmiddels hopelijk bij u aangekomen. Op kerstavond zal ons ad hoc koor voor u zingen.

Op kerstavond en op eerste kerstdag zal Frederiek Muller solo zingen. Nellie Schuring zal op eerste kerstdag weer een liturgische bloemschikking maken.

Ik wens u een gezegend kerstfeest toe en een goed en gezond Nieuwjaar.

Bericht van de administratie

Door: Miriam van Dam

De administratie zal tussen Kerst en Oud en Nieuw gesloten zijn. Voor dringende zaken kunt u contact opnemen met Betty Renssen 06-11225852.

Ik wens u allemaal liefdevolle dagen.

Kerkdiensten

De kerkdiensten zijn live te volgen, of later terug te kijken via [Kerk TV](#).

**Zondag 17 december,
10.30 uur**

Voorganger: ds. Leonie van Staveren

Organist: Hans Jacobi

Leonie van Staveren ziet zichzelf als een religieuze grensganger: een kritische gelovige en vrome twijfelaar.

Leonie is sinds 24 maart 2023 klaar met de opleiding en per 1 januari 2023 aangesteld als predikant voor Jongerengemeente Arminius.

Diezelfde Jongerengemeente heeft na de kerkdienst van 17/12 een kerstlunch (begint om 12:00 uur) in onze kerk/tuinzaal, waar ook oud-Arminianen en andere geïnteresseerde jongeren (18-35 jr.) van harte welkom zijn.

Aanmelden kan via secretarisarminius@gmail.com. Wil je ons ook vast laten weten welk gerecht je meeneemt?

[Meer lezen](#)

Zondag 24 december, 21.00 uur, kerstavond

Voorganger: ds. Reinhold Philipp:
4e advent

Organist: Hans Jacobi

Tijdens deze dienst zal ons kerstkoor, met
Frederiek Muller als solo, zingen.

**N.B. Zondag 24 december, 10.30 uur: geen
kerkdienst**

Maandag 25 december, Kerst, 10.30 uur

Voorganger: ds. Antje van der Hoek

Organist: Hans Jacobi

Tijdens deze dienst zal Frederiek Muller voor u
zingen.

Zondag 31 december, oudejaarskerkdienst, 10.30 uur

Voorganger: ds. Reinhold Philipp

Organist: Hans Jacobi

Ons pastoraal team staat voor u klaar

U kunt hen bereiken op:

Ds. Antje van der Hoek

Telefoon: 0252-211204

E-mail: hoekpred.remodennaag@gmail.com

Antje van der Hoek heeft vakantie van 26 december t/m 3 januari.

Ds. Reinhold Philipp

Telefoon: 070-3878732

E-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

Collecte vierde kwartaal

Door: de diaconale commissie

Op de derde adventszondag (17 december) collecteren we nog één keer voor Musicians without Borders.

De collectes tijdens de adventsviering en de diensten op 24, 25, en 31 december zijn bestemd voor het Aandachtscentrum Den Haag.

Graag vragen wij uw gulle gaven voor deze prachtige doelen.

U kunt uw donatie overmaken naar rekening: NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: **Musicians without borders / Aandachtscentrum.**

Voor de betaling van de collecte kunt u ook de QR code gebruiken.

Adventsmiddag

15 december, inloop vanaf 11.30 uur

Door: de Diaconale Commissie

Zoals eerder gemeld: de jaarlijkse adventsmiddag zal op vrijdag 15 december plaatsvinden, van 12.00-14.30 uur. In tegenstelling tot vorig jaar hebben wij dit jaar voor u een lunch verzorgd.

De Diaconale Commissie wenst u een sfeervolle middag toe.

In het verhaal gaan wonen

Door: ds. Antje van der Hoek

Kunt u zich nog herinneren met welke versie van het kerstverhaal u bent opgegroeid? Die uit een volwassenenbijbel of in een kinderversie? Welnu, ikzelf groeide op met de 'Nijntje- versie' van het kerstverhaal, van Dick Bruna. Toen ik het boekje laatst weer eens uit de kast haalde, zag het er nogal beduimd en vergeeld uit. Het was duidelijk door de nodige kindervingers heengegaan. En, terwijl ik het weer in handen nam, was ik ineens weer in mijn ouderlijk huis. Het huis, dat we na het overlijden van mijn moeder hebben moeten opruimen en dat we binnenkort gaan verkopen.

Daarmee riep het 'Nijntje-kerstverhaal' oude herinneringen op aan onze kerstvieringen thuis. En zag ik ons ineens weer zitten rond de kerstboom met échte kaarsjes: mijn ouders, mijn jongere zus en broer. Terwijl het carrousel met engeltjes ronddraaide, hun schaduwen aftekenend op het plafond. Met een emmer water die de wacht hield, 'in case of emergency'. Het was immers niet de bedoeling dat de boom vlam zou vatten. U begrijpt, ik zit volop in de zogeheten reminiscentiefase! Wellicht doemen er ook bij u dergelijke herinneringen op? Dit echter was mijn eerste kennismaking met het kerstverhaal. In die vriendelijke 'Nijntje-versie', met z'n minimalistische afbeeldingen en eenvoudige woorden. Over de herders, de engelen, Maria,

Jozef en het kind en de drie magiërs (die toen nog koningen heten) uit het Oosten. Met als weerkerend refrein – bij de herders en de magiërs – dat ze ‘blij waren dat ze Jezus’ gevonden hadden. ‘Jezus, die gekomen was om alle mensen gelukkig te maken’. En, tot slot, de reden dat we dit feest ieder jaar weer vieren: ‘alle mensen’, zo besluit Bruna, ‘waren blij en spraken met elkaar af, dat elke verjaardag van Jezus een feestdag zou zijn. En dat is Kerstmis’.

Met Kerstmis vertellen wij elkaar dat oude verhaal over Jezus’ geboorte. In variaties die we al in het Nieuwe Testament tegenkomen. Vaak uitgesmeerd over meerdere dagen: dat van Lukas op kerstavond, dat van Johannes op de kerstochtend. Dat van Mattheüs met de magiërs tenslotte met Epifanie, de eerste zondag in januari. In ons hoofd zijn ze tot één verhaal verweven geraakt. Een beetje zoals bij Dick Bruna, die het verhaal van Lukas met dat van Mattheüs verbond. Daarmee doen we iets wat bij uitstek menselijk blijkt te zijn: wij mensen vertellen elkaar verhalen. Zo althans de Israëlitische historicus Yuval Noah Harari in zijn boek ‘Sapiens, een kleine geschiedenis van de mensheid’ (2012). Want zodra de grens van 150 individuen wordt overschreden, hebben we ze nodig, die fictieve verhalen. Grote aantallen vreemden kunnen alleen succesvol samenwerken dankzij het geloof in gemeenschappelijke mythen. Zónder dat verhaal wordt het lastig steden te bouwen of een samenleving te onderhouden. Zo zijn ook geloofsgemeenschappen geworteld in een gemeenschappelijke verhalenanon.

Maar daar wringt de schoen. Onze samenleving is in de afgelopen decennia diepgaand veranderd. We ontberen een verhaal dat ons maatschappelijk met elkaar verbindt, dat samenhang biedt. Die spirituele leegte vormt het vertrekpunt van ‘De leegte voorbij’(2023) van psychiater Esther van Fenema en mijn remonstrantse collega Joost Röselaers. Zij interviewden zeventien toonaangevende gesprekspartners van diverse achtergrond en politieke kleur, en formuleerden aan het einde enkele conclusies. Die bestaan nadrukkelijk niet uit de vondst van één afgerond, nieuw verhaal. Maar wél uit de noodzaak te streven naar gedeelde verhalen en een hernieuwd besef van transcendentie, waardoor we ons eigenbelang overstijgen en richten op een gezamenlijk wenkend perspectief.

Het boek van Van Fenema en Röselaers bracht mij eens te meer tot het besef dat we als kerk een vertelgemeenschap zijn. Met verhalen die al eeuwenlang van generatie op generatie worden overgedragen, en die gebaseerd zijn op waarden die ons directe eigenbelang overstijgen. Dat het kerstverhaal bovendien tot de wortels van onze cultuur hoort en van betekenis is voor onze grotendeels ontkerkelijkte samenleving, wanneer wij verhalen uit diverse tradities delen. Juist Kerstmis biedt een kans ons bewust te worden hoe dit oude verhaal ons met vorige generaties verbindt en vergezichten opent voor de toekomst. Hoe het ons een verhaal vertelt van een kwetsbaar kind, dat licht brengt in onze duisternis, gerechtigheid en vrede. Hoe het daarmee een hoopvol tegenwicht biedt aan vijandschap, geweld en verdeeldheid, die we alom zien, veraf en dichtbij.

Laat het tenslotte ook een uitnodiging zijn om daadwerkelijk in dit verhaal te gaan wónen. Om, met een toespeeling op de zeventiende-eeuwse Duitse mysticus Angelus Silesius (1632-1677), Christus ín ónszelf geboren te laten worden.

Een kerstverhaal uit Noorwegen

In de nacht toen Jezus geboren werd, liep een arme herdersjongen over de heuvels bij Bethlehem om een van zijn schapen te zoeken. En zo gebeurde het, dat hij niet bij de herders was, waarover de Bijbel ons vertelt. Deze jongen diende bij een strenge heer -wie weet misschien wel bij een van de herbergiers in Bethlehem- en als hij zou thuiskomen en er een schaap van zijn kudde ontbrak, dan kreeg hij slaag. Daarom lette hij nauwelijks op de wonderbaarlijke dingen die om hem heen gebeurden. Hij merkte niet dat de wind ging liggen; hij hoorde niet hoe de vogels begonnen te zingen en hij zag niet dat alle sterren plotseling met dubbele glans straalden. Zijn weg voerde hem de berg op. Hij zocht achter iedere struik, tot hij ten slotte boven op de berg stond. Van hier kon hij ver in het rond over de velden zien, helemaal tot de stad Bethlehem.

Terwijl hij daar zo boven stond, gebeurde het, dat de hemel zich opende en dat de nacht zo licht werd als de dag. Een ontelbare schaar engelen verscheen en hun lofzang klonk over de aarde. Hoe groot dit wonder was, dat in die nacht geschiedde, heeft tot op de dag van vandaag nauwelijks een mens begrepen. Daarom kunnen we het een kleine herdersjongen ook vergeven, dat hij deze boodschap niet meteen begreep. Hij dacht alleen maar aan het schaap, dat ervandoor gegaan was, en hij wilde verder zoeken.

Toen stond er plotseling een engel voor hem die sprak: 'Maak je geen zorgen meer om het schaap; op dit uur is een veel grotere Herder geboren. Ga snel naar Bethlehem, waar het Christuskind, de Verlosser van de wereld, in de kribbe ligt.' 'Voor de Verlosser van de wereld', zei de jongen, 'voor Hem mag ik toch niet verschijnen, als ik Hem geen geschenk kan geven?' 'Hier, neem deze fluit en speel een lied voor het kind', sprak de engel, en was op hetzelfde ogenblik verdwenen. Zeven tonen had die fluit en toen de jongen haar aan zijn lippen zette, speelde ze als vanzelf.

Dankbaar en blij liep hij de berg af. Hij wilde over een beekje springen, maar struikelde en lag languit tussen de kiezelstenen. De fluit viel uit zijn hand. Uit zijn mond ontglipte een woord, dat misschien wel eens onder de herders gebruikt wordt, maar dat men beter niet gebruiken kan. Mooi was het niet! En toen hij de fluit weer in de hand hield was er één toon verloren gegaan. Nog zes tonen kon de fluit spelen. Tijd om te huilen was er niet en bovendien werd het pad langzaam beter, dus liep hij zo snel mogelijk door. Ineens

bleef hij staan: vlak voor zich zag hij een grote wolf zitten met ontblote tanden, klaar om te bijten. Het was de lammetjesverslinder zelf. De jongen werd woedend. 'Maak dat je wegkomt', riep hij en voor hij er erg in had, had hij de fluit naar de al wegvluchtende wolf gegooid. Toen hij haar weer vond, kon de fluit nog maar vijf tonen laten horen.

De herdersjongen was nu op de plaats gekomen waar de kudde steeds waren. Rustig lagen daar alle schapen en er heerste diepe stilte, slechts één schaap liep blatend rond. De jongen wilde het binnen de omheining brengen. Hij rende er achter aan en omdat het schaap hem ontweek, gooide hij met wat hij juist in zijn hand hield. Het was de fluit, die daarna weer een toon verloren had.

Maar waar waren de andere herders toch gebleven? De jongen kon immers niet weten dat zij voor het kindje in de stal knielden. Hij dacht dat ze vast weer met een kruik bier in de herberg zaten en dat hij als jongste weer de wacht moest houden. Boos schopte hij met zijn voet tegen een kruik met water, die dicht bij het vuur stond. Toen was het of een onzichtbare macht hem de fluit uit zijn hand sloeg, en toen hij haar weer opraapte had zij nog maar drie tonen over.

Daarop ging hij verder naar Bethlehem. Alles ging goed, tot hij door de stadspoort wilde gaan. Daar zag hij zich plotseling omringd door een groep straatjongens die hem zijn fluit wilden afnemen, maar hij wilde haar niet geven. Er vielen klappen over en weer. De fluit had hij weliswaar behouden, maar weer was een toon verloren gegaan. Eindelijk stond hij toch voor de stal. Hoog boven het dak straalde de wonderbaarlijke ster en in de kribbe lag de Verlosser van de wereld. En toch zou het nog gebeuren dat de fluit nog maar één toon overhad, toen hij de stal binnenging. Want juist wilde hij langs de huisdeur lopen, toen de bitse hond van de herbergier op hem af schoot. Hij wist zich niet anders te verweren dan met wat hij in zijn hand hield, en dat was de fluit.

Zo stond hij nu bij de staldeur maar durfde niet naar binnen te gaan. Hij schaamde zich heel diep, dat er zo weinig van zijn geschenk overgebleven was. In zijn onschuld kon hij niet weten, dat de weg die iedere mens tot de Verlosser voert, vol hindernissen is.

Maar de moeder van het Christuskind wenkte hem binnen te komen. En heel stil kwam de jongen uit zijn hoekje te voorschijn en hij speelde op zijn fluit de laatste, nog overgebleven toon. Wat klonk die prachtig. Het Kind luisterde en iedereen in de stal luisterde, Maria en Jozef, de os en de ezel. Het Kerstkind strekte zijn goddelijke hand uit en raakte de fluit aan. En zie: op hetzelfde ogenblik was de fluit weer héél, en haar zeven tonen klonken weer zo mooi en heerlijk, zoals ze al in de hemel geklonken hadden.

Bron: <https://stichtingvertellen.nl/kerst-en-winterverhalen/>

Twee gedichten

Door: Ingrid de Bonth

Wintertijd

Dit seizoen zit te krap in zijn tijd
Dit seizoen zit te krap in zijn licht

Dus ik zorg dat het licht wordt bevrijd
En ik zorg dat de tijd wordt gedicht

Dit seizoen blaast te laag van de toren
Dit seizoen speelt te veel in de kaart

Dus ik zorg dat mijn hart jou kan horen
En ik zorg dat het licht blijft bewaard

Helend

De kaars brandt stil
Zelfs de vlam flinkt niet
Door beide handen
Stroomt de warmte
Van het genadevolle licht

Religie-impressies wereldwijd

Niet-zo-bekende-Europese kerstliedjes

Door: Peter Kelderman

De meesten onder u zullen wel de bekende kerstliedjes kunnen zingen, zoals, in het **Nederlands**: 'Stille Nacht', 'Nu sijt wellekome', 'We komen tezamen', en de **Engelstalige**: 'Jingle Bells' en 'Let it snow'. In mijn vroegere koor 'Voices Unlimited', waar ik als tenor zong voordat mijn stem teveel achteruitging, stonden deze liedjes altijd wel in ons kerstrepertoire.

Daarnaast zongen we ook wel iets minder bekende kerstliedjes. Bijv. het mooie **Latijnse** 'Transeamus', het (snelle en dus voor een koor moeilijk te zingen) 'Stop the Cavalry', en het prachtige (maar wel wat plechtstatige) **Franstalige**: 'Cantique de Noël'. [Klik hier](#) voor een YouTube filmpje met Andrea Bocelli (u zult eerst een korte advertentie zien, die u meestal na een paar seconden kunt 'overslaan').

*Middernacht, Christenen,
Het is het plechtig uur
waarop God als Mens tot ons neerdaalde
om de oorspronkelijke vlek uit te wissen
en een einde te maken aan de toorn van Zijn Vader.
De hele wereld siddert van hoop
in deze nacht, die hem een Redder brengt.
Volk, op de knieën, zie je bevrijding tegemoet!
Kerst! Kerst! Zie hier, de Verlosser!
Kerst! Kerst! Zie hier, de verlosser!*

<https://lyricstranslate.com>

Ook zongen we het Franstalige koorwerk 'Cantique de Jean Racine'. [Klik hier](#)

In het repertoire van ons koor zat ook vaak het [Russische kerklied 'Tebe, poem'](#), hier gezongen door een kerkkoor in een uitzending van 'Nederland zingt'.

Het **Poolse 'Lulajże, Jezuniu'** (Slaap kindje Jezus, slaap) wordt daar al vele eeuwen geassocieerd met het Poolse nationale bewustzijn. Het lied was een inspiratie voor componisten zoals Fryderyk Chopin en Jacek Kaczmarski. Het lied wordt hier gezongen door de welbekende 'Drie Tenoren': [klik hier](#)

Wiegelieliedje, Jezus, mijn parel.

Wiegelieliedje, mijn lieve schat.

Wiegelieliedje, ons mooie engeltje,

Wiegelieliedje, de sierlijke bloem van de wereld.

Wiegelieliedje, allerelegantst roosje

Wiegelieliedje, allerzoetst lelietje.

Tenslotte nog wat andere voorbeelden van kerstliedjes en -gebruiken elders in Europa. Zo zijn in **Spanje** rond de kersttijd de zgn. 'Villancicos', met een 'flamenco-ritme', gebruikelijk. U vindt vele voorbeelden op YouTube. **Griekenland** heeft de 'Kalanda', traditionele liederen die voornamelijk gezongen worden aan de vooravond van belangrijke religieuze feestdagen zoals Kerstmis en Driekoningen. De muziekinstrumenten die men voor de liederen gebruikt zijn o.a. de triangel, luit, tamboer, doedelzak en fluit. De Kalanda worden vooral gezongen door kinderen die bij de huizen langs gaan. Hier wensen ze 'Chronia Polla' ('Veel jaren'), waarna de kinderen wat geld of lekkernijen krijgen. [Klik hier](#) voor zo'n Kalanda.

Op 13 december viert men in **Scandinavië** het feest van 'Sankta Lucia'. Dit lichtfeest luidt de kerstperiode in. Het is een heel eigen traditie waarin Lucia, de 'koningin van het licht', wordt gevierd met kerkconcerten en optochten. Op de dag van St. Lucia loopt een jong meisje verkleed als Lucia voorop in een optocht van licht. Alle meisjes in de Lucia-optocht zijn gekleed in wijde witte gewaden. We zien hier zo'n optocht op het Lange Voorhout, bij het ontsteken van de grote kerstboom aldaar. [Klik hier](#).

Op deze manier hebben we ons 'rondje Europa' volgemaakt...

GROENE KERK, GROEN GELOVEN

'Geef de groene pen door'

Door: Tiny Brunott

Mijn naam is Tiny Brunott en ik voel me remonstrants. Ik heb een partner, twee kinderen en twee machtig mooie kleindochters. Door de recente verkiezingen werd ik behoorlijk geraakt, en wilde ik wat op papier zetten. Sinds 2018 ben ik vriend van de remonstranten. Ik woon in Zoetermeer en ging daar naar de Adventskerk; daar komen Remonstranten samen met de Vrijzinnigen. En sinds twee jaar kom ik in de kerk op de Laan van Meerdervoort.

De wereld staat op zijn kop. Er is oorlog in de Oekraïne, in Israël, Gaza en heel veel andere landen op de wereld. Wat mij het meest raakt, is dat kinderen worden geconfronteerd met oorlog, geweld en dat ze niet veilig zijn in hun eigen leefomgeving. Advent is het feest van het licht, liefde, leven en niet te vergeten: hoop. Ik hoop diep van binnen dat ons een betere toekomst wacht. De uitgangspunten van de Remonstranten: vrijheid, verdraagzaamheid, verantwoordelijkheid, vrede en vriendschap worden nu met de voeten betreden.

Ik zag laatst bewust het bordje: 'Groene Kerk' hangen aan het kerkgebouw aan de Laan van Meerdervoort. Het gaf mij een positief gevoel. In de coronatijd kwam ik in aanraking met de 'Grootouders voor het klimaat'; dit sprak mij aan. Ik wil dat mijn twee kleindochters in de toekomst op een leefbare aarde kunnen leven, en niet alleen zij, maar alle toekomstige generaties. De Grootouders demonstreren sinds 2016 voor de Tweede Kamer, twee keer per maand op donderdag van twee tot drie uur. Meestal is er een politieke spreker. Ook worden webinars georganiseerd via Zoom. Sinds dit jaar is er een lokale Haagse groep grootouders die activiteiten ontwikkelen, net als in Zoetermeer. Mijn tip: kijk eens op de website:

grootoudersvoorhetklimaat.nl.

In mijn zoektocht naar gelijkgestemden vond ik tot mijn verrassing de Christian Climate Action (CCA). Het is een gemeenschap van christenen die elkaar steunt bij geweldloze, directe actie en bij openbare getuigenissen rondom de klimaat- en ecologische crises. Een van de doelen is: Kerken en Christenen inspireren om betekenisvolle acties te voeren. Uitgangspunt: acties hoeven niet perfect te zijn. Gandhi zei dat het allemaal experimenten met de waarheid zijn. CCA is ontstaan in Engeland, en is daar aangesloten bij Extinction Rebellion (XR). In Nederland is CCA niet officieel betrokken bij XR, maar sluit het wel vaak aan.

Mijn oproep: kunnen wij als Remonstrantse Kerk Den Haag niet samen een gemeenschappelijke activiteit ontwikkelen? Of met elkaar brainstormen wat we zouden kunnen doen?

Nawoord Coos van Beuningen:

De 'GROENE PENNENVRUCHT' van Tiny Brunott is een welkome bijdrage aan de rubriek 'GroeneKerk-GroenGeloven'. Namens de werkgroep dank aan Tiny voor haar spontane actie.

We hopen dat dit goede voorbeeld goed zal doen volgen!

Bibliotheca Remonstrantica Hagana

Door: Jacques Zwaan

DE LEEGTE VOORBIJ; op zoek naar een verhaal dat ons verbindt.

Een intrigerende titel. Dat de heer Cliteur tot de scribenten hoort, stuit mij tegen de borst. Hoe dat kan? Tja, daarvoor zouden we ons nader in de persoon en zijn 'surrounding' moeten verdiepen. Het lukt mij niet, die verbinding te vinden.

De bundel staat onder redactie van ds. Röselaers, één van onze Remonstrantse predikanten, en mevrouw van Fenema. In de bundel treffen we heel interessante en behartenswaardige essays. Het boek bevindt zich in onze bibliotheek.

KERK in DEN HAAG

SPIRITUALITEIT, CULTUUR EN SAMENLEVING

Kerst in Den Haag

Hoe kan het dat we – hoe het in de wereld ook toegaat – altijd weer uitkijken naar een nieuwe morgen? Het is de hoop, verbazingwekkend en verrassend. In het nieuw verschenen kerstnummer van Kerk in Den Haag leest u hoe de Franse dichter Charles Péguy hoop beschrijft als een klein meisje, dat steeds opnieuw weer opstaat. Rabbijn Soetendorp vertelt hoe hij gedreven wordt door de hoop: 'Ondanks alles is er de

magnetische kracht van de hoop, de bloeiende, troostrijke verte die tot in onze botten voelbaar dichtbij wordt gebracht.'

De redactie wenst u een zalig, gezegend en hoopvol kerstfeest!

Lees [hier](#) het kerstnummer online.

Kanselbloemen en kaarten

Als u het belangrijk vindt, dat iemand kanselbloemen of een kaart van de gemeente ontvangt, bijv. bij ziekte of voor een andere ondersteuning of medeleven, dan kunt u mij dit laten weten.

Ook bij vreugdevolle gebeurtenissen zoals een jubileum of het bereiken van een zeer hoge leeftijd, kan een bloemengroet of een kaart van de gemeente waardevol zijn.

Neem dan contact op met **Micheline Meijer** via e-mail: mcmeijerwagter@ziggo.nl, of telefonisch: 06-24979338.

Redactie: Peter Kelderman, Hans Willems en Miriam van Dam

Remonstranten Den Haag, Laan van Meerdervoort 955, 2564 AJ Den Haag
Website: <https://denhaag.remonstranten.nl> - E-mail: remondenhaag@hetnet.nl
Facebook: Remonstranten Den Haag
Telefoon: 070-3250779

Over de Remonstranten

Wij vinden dat geloof begint bij jou. Met de dingen die je meemaakt en de vragen die hierop volgen. Met de mensen die je ontmoet en de gesprekken die je hebt. Als geloof bij jou begint, dan is het ook van jou. Mag je er een eigen mening over hebben. Dingen ter discussie stellen. En zelfs de vrijheid nemen om niet alles te geloven.

Lees verder

[Uitschrijven](#) | [Abonnement beheren](#)

MailPoet